

Manifest per la Pau 2022-23

ALÇAR LA VEU PER DIR NO A TANTA INDIGNITAT I NO RENUNCIAR AL SOMNI

“Si mirem a l’entorn: grups humans cada vegada més vulnerables, anul·lació de consciència i de pensament crític, mitjans poderosos que anestesien l’experiència humana, esborrament, tergiversació, manipulació, caigudes continuades en les pobreses de molta població, i confusió, desorientació i indiferència ...

L’escalada dels conflictes, el col·lapse climàtic, les grans despeses militars, les maneres de fer, properes i llunyanes, sustentades en/amb l’exercici del poder que no té en compte l’altre, que el converteix en una ombra, tot, tot, encongeix el cor. Massa sovint cap intenció de tenir en compte les vides fràgils. Frases buides, maques, per maquillar la manca d’acció real i efectiva a favor tant de les persones com del nostre planeta. L’engany servit en múltiples situacions. O bé petites accions mentre tot continua essent igual, igual de difícil per a la supervivència dels qui viure un dia més suposa crear una cursa d’obstacles tan dura que acaba debilitant i matant.

I és cert que aquesta multiplicitat pot generar una dispersió massa gran, inassumible, com tirar aigua a la sorra. I, malgrat tot, com sempre, cal més que mai l’activació d’aquesta part de la població que continua essent resistent. Generar coneixement, possibilitar debat, conversa, vetllar per crear vincles de qualitat que sostinguin les persones, alternatives per revertir les persistents violències, altres maneres d’afrontar el sofriment...

Hem de defensar la capacitat de resistir, de resiliència, des de la humilitat, però també des de la força, des de l’esperança. La capacitat de resistir per poder continuar bastint el somni just, la recerca d’una vida més digna com un dret indiscutible... I persistir encara que es respiri la manca de confiança de generar algun canvi. Persistir perquè les repercussions sobre les vides humanes i sobre la naturalesa són tan grans, estan fetes des de tant de menyspreu i de cinisme, que no queda més sortida que alçar-se i agafar valor per dir no a tanta vulneració dels drets més bàsics. El dret a la vida, a la dignitat, i el dret també al futur i a la felicitat.

No hi ha massa temps. I cal saber on s’està i què volem fer perquè tot s’influeix, el món és una xarxa d’interaccions, de relacions, i el planeta plora. Per aquests camins de destrucció per on anem, ho acabarem destruint tot. Perquè tot depèn l’un de l’altre, trenquem l’equilibri que molts anys de vida han anat trenant. La interdependència entre tots els éssers vius, la necessitat dels uns i dels altres per poder seguir fent que hi hagi vida.”

I recordant, vam llegir cites dels llibrets que en Santi Thió escrivia per Advent i per Quaresma:

“Una societat no es defineix sols pels seus avenços tecnològics, en el seu valor més alt, es defineix per la qualitat de l'ànima humana. És el grau de consciència al qual s'arriba, la sensibilitat que n'ergeix, la creativitat que l'acompanya, el que dona la vàlua de la civilització. No agrada a tothom la denúncia de l'home just. Cal morir moltes vegades per anar-se desprenent. La felicitat passa per compartir el dolor.”

“Només cal apropar-se o considerar els milions de desplaçats, immigrants i refugiats o bé l'enorme quantitat de persones que viuen en fràgils països en situació postbèlica o bé, particularment, els vulnerables col·lectius de dones, infants i vells d'arreu del món per sentir un clam interior desgarrat demanant filiació i fraternitat.”

“Una rentada general de peus. Un servei humil, una estimació maternal, una nuesa desarmada. –Feu vosaltres el mateix!”

“Hi ha massa gent que ho passa malament. Urgeix fer arribar la compassió de Déu. Sempre més camines amb el cap girat enrere, per assegurar que ningú queda despenjat o ensorrat en el camí.”

“Perquè viure és estimar i només gosa estimar qui se sent estimat. Així com la planta no fruita si no li toca el sol, tampoc el cor no s'obre a la vida si no és tocat per l'amor. Nadal n'és un cabàs a vessar. “

Caminant amb en Santi, enmig d'aquesta nit, sentim que mai no abandonarem aquella resistència que tants ens han ensenyat, transmès, una espècie de rebel·lia persistent, tossuda, fidel, davant de la injustícia, i pensem que no hem de callar, hem d' obrar sempre perquè la humanitat sigui més humana. Coneixem molta gent que ens permeten continuar creient en la vida, que hi donen sentit. És l'hora de la lucidesa, de l'horitzó i de la quotidianitat, per, malgrat tants de malgrats, seguir aixecant la veu per dir no a tanta indignitat i no renunciar al somni.

Girona, desembre 2022

M Lluïsa Geronès Estrada, Associació Àkan , membre del Col·lectiu de Dones en L'Església per la Paritat.

***Text aportat per Justícia i Pau de Girona,
per a la reflexió de grups i moviments,
Caminades i Rutes per la Pau de les comarques gironines 2022-23***

(*).Els textos citats dels llibrets d'Advent i de Quaresma de Santi Thió, sj, pertanyen als anys 2006, 2009, 2012, 2013